

عنوان مقاله:

علم، حجاب نورانی (روایتی از امام خمینی)

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره 6، شماره 25 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

فاطمه طباطبایی - عضو هیات علمی و مدیر گروه عرفان اسلامی پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی.

خلاصه مقاله:

انسان موجودی پژوهشگر، پرسش کننده و پاسخ طلب است. همواره در پی پرسش از علم، عالم، معلوم، اغراض، نتایج و ارزش گذاری علم است و هنگامی این حالت در او اوج می گیرد که «علم» را با دو صفت متضاد «نور» و «حجاب» متصف می بیند. به همین دلیل می خواهد بداند چگونه حقیقتی که «الظاهر لذاته و المظهر لغيره» اش می دانند، می تواند حجاب، آن هم حجاب اکبر باشد. در این نوشتار نخست، از کاربرد علم در دو معنی (علم عام و مطلق) و (علم خاص و تخصصی) که همان دانش متکی بر تجربه و آزمون است، سخن گفته و سپس به آرای برخی از بزرگان اندیشه و معرفت که «علم» را مساوق «وجود» و «نور» دانسته اند، اشاره کرده ایم. محور اصلی بحث، نظریه های عارفانه امام خمینی (س) است که «علم» را از شئون فطرت دانسته و آن را به وجه نورانی وجود موجودات منتسب می دانند و بر این باورند که تمام موجودات متناسب با حدود وجودی خود مظهر اسم «علیم» حضرت حقند؛ راز تسبیح موجودات و نیز رمز جاودانگی و ملکوتی شدن انسان را در علم و آگاهی بیان می دارند. علم حقیقی را «طریق جنت» و هر مرتبه ای از این علم را متناسب با مراتب بهشت (افعال، صفات، ذات) می دانند و از آیات نخستین سوره علق نکات زیبا و تازه ای در بیان ارزش و منزلت علم مطرح می نمایند که به طور مختصر به آن پرداخته ایم.

کلمات کلیدی:

علم، علم حقیقی، متعلق علم، عالم، نور، حجاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1819887>

